

Trpasličkova smrt - Šestnáctá dekáda

- příběh 151

bezhlavý mimozemský trpaslíček upadl na hlavu.

"myslivče, ty seš vážně svině. víš jak mě bude bolet hlava?"

"proti bolesti pomáhá hluboká orba a já vidím pole neorané," řekl mužiček v zelený kamizolce, stáhnul kalhoty a rukou poklepal trpasličkovi na prdel.

"ach synku, synku, doma-li jsi?"

"za tohle zemřeš," zamručela trpasličkova hlava a s děsem sledovala mohutný myslivecký klacek.

"ale až po tobě."

- příběh 152

mimozemský trpaslíček spadl do maelstromu, který ho semlel na kaši.

- příběh 153

mimozemský trpaslíček má právě nyní projev na shromáždění vlastníků planet.

"vy kundy, který jste se staly nějakým omylem mými sousedy, s vámi se nedá žít a běžte do prdele, než vás všechny pozabím."

"ale o tom musíme hlasovat," řekl zapisovatel a položil shromáždění zásadní otázku.

"kdo z vás chce jít do prdele?"

chvíli byly cítit smradlavý rozpaky, ale pak se pomalu začaly objevovat ruce. mimozemský trpaslíček viděl šedivý ruce, zelený ruce, modrý ruce, jednorstý ruce, tříprstý ruce a sem tam objevila i sedmiprstá ruka. na jeho tváři se rozzářil spokojený tvrdý rohlík.

"vidím, že chceme jít do prdele všichni," spočítal zapisovatel hlasy vlastníků, sbalil tužku, fidlátka, židli, stoleček a skočil do připravený otevřený prdele. hned za ním ho následovali jednotliví vlastníci, až zůstal jenom mimozemský trpaslíček a hladová prdel v podlaze.

- příběh 154

přesně po 24 hodinách mimozemský trpaslíček promluvil k prdeli v podlaze.

"prdeli, běž už do prdele."

"jak je libo," odpověděla prdel a vlezla mimozemskému trpasličkovi do prdele.

"do prdele, teď mám dvě prdele," zamručel a poškrábal se na prdelích.

"to je prdel," zasmála se trpasličkova nová prdel a stará prdel umřela smutkem.

z této bajky o dvou prdelích si lze odnést ponaučení, že žárlivost není hezká vlastnost a může skončit nejen smutkem ale také smrtí.

- příběh 155

mimozemský trpaslíček vylezl z hrobu. rozhlédl se, zakopnul a spadl do vedlejší jámy s připravenou rakví. víko se za ním zavřelo, neviditelná ruka vzala lopatu a zaházela ho hlínou.

- příběh 156

mimozemský trpaslíček cítil z hrobu zlobu. slyšel nadýmání ve vlastním břiše, viděl červi lezoucí po vnitřních stranách rakve, slyšel pavouky pavučiny v uších tkát a bolela ho hlava z brouků mozkožroutů. usoudil, že je čas opět vstát z mrtvých, vyndal z kapsy telefon a vytočil ježíšovo číslo.

"můžeš mě vyzvednout?"

"tyvole, nemůžu, zrovna dorazily panny k odpanění, ale pošlu mohameda, aby tě vykopal"

"dík, seš kámoš," odpověděl mimozemský trpaslíček a začal trpělivě čekat. nakonec nečekal příliš dlouho, uběhlo jen pár dní, než uslyšel kopání a nějaký hlasy. pak zaskřípalo víko a spatřil mohamedův kulatý zhulený ksicht.

"tak kde je ten chcípák, kterej chce zase žít?"

"tenhle trapnej humor mě nikdy nepřestane srát," zasmál se mimozemský trpaslíček, vylezl z hrobu a hned zabil vykradače hrobů, který už čekal za náhrobní deskou na příležitost vykrást čerstvě otevřený hrobový místo.

- příběh 157

mimozemský trpaslíček otráveně vstal z postele.

"to je otrava," konstatoval a šel do koupelny.

"otravný hmyz zase otravuje," seškrábl rozmrzele ze zrcadla vrstvu hýbajících brouků a začal čistit černý hniující zuby.

"potřebuju životní změnu, jsem už celkem otrávený," zamyslel se, když vyplivl kusy hnilyby a chrupu. rozhodl se tedy vyhledat traviče studní.

"čeho žádáte, malý pane?" zeptal se travič studní, když do jeho prodejny vstoupil otrávený mimozemský trpaslíček.

"jsem dost otrávený životem a potřebuji lék," odpověděl.

"něco bych tady měl," řekl travič studní a otevřel regál s lahvičkami, balíčky prášků a všelijakým barevným kamením. chvíli se v nich přehraboval, až našel, co hledal.

"přesně tohle potřebujete," podával trpaslíčkovi plechovku, ve který šplouchala jakási tekutina.

"co to je?"

"nejsilnější travidlo jaký kdy vesmír spatřil. stačí jedna kapka a otrávíte každého v okruhu sta kilometrů," kulišácky zamrkal obchodník.

"to musím vidět," zaradoval se mimozemský trpaslíček, otevřel plechovku a bylo to onoho rána poprvý, kdy se v jeho očích objevila jiskřička života.

tady raději..., zmizela poslední prodavačova slova v tichu smrti.

- příběh 158

mimozemský trpaslíček přišel k slepým houslím. hudební nástroj otevřel chřtán a trpaslíčka sežral.

- příběh 159

mimozemský trpaslíček zašel za roh, lehl si a tiše zašel.

- příběh 160

po mnoha tisících letech odpočinku ve skále průzkumníci vyhynulých světů vykopali svítící kosti mimozemského trpaslíčka. poskládali je, odnesli do laboratoře a podrobili náročnému výzkumu. onoho jednoho večera kdosi ostatky omylem pochcal a pak se začaly dít věci. pozůstatky mimozemského trpaslíčka přitahovaly veškerý organický materiál zblízka i z dálky, stáhly maso z laboratorních zvířat, vytáhly krev zaměstnanců a vysály život ze všeho živého z okolí širého. mimozemský trpaslíček otevřel oči.

"jsem kurva zpět."